

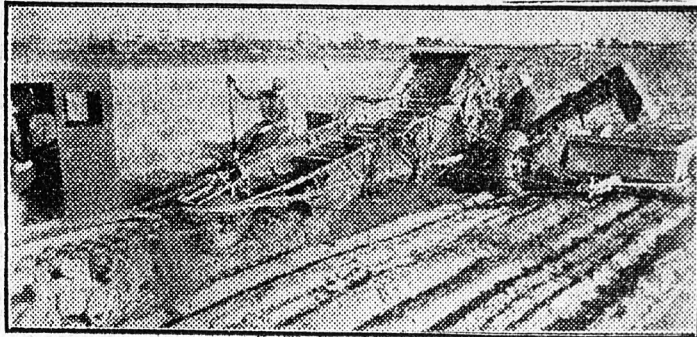

Világ proletárjai egyesüljete!

NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. EVFOLYAM, 301. SZÁM ÁRA: 50 FILLÉR CSÜTÖRTÖK, 1953 DECEMBER 24

Új szovjet burgo nyabetakarító kombajn.

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének és a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának határozata a mezőgazdasági termelés fejlesztéséről

(Folytatás a tegnapi számunkból)

IV.

A takarmánytermelés fejlesztéséről

Állattalományunk takarmányellátása elégtelen s különösen fehérjében szegény.

Országosan a szükségesnél kisebb területen termelünk takarmányt. Gyakran nem azokat a takarmánynövényeket termeljük, amelyek a helyi viszonyoknak a legjobban megfelelnek és a legtöbb takarmányértéket adják. Elhanyagolt a fehérjében gazdag pillangós virágú takarmánynövények és ezek keverékeinek termelése. Sok hiba van a takarmányfélék betakarításában, tartósításában, tárolásában és felhasználásában is.

Viszonylag nagy területet elfoglaló legelőink és réjtjaink nagyon elhanyagoltak, termésük alacsony és rossz minőségű.

Az állattalomány részére szilárd takarmányalapot kell teremteni, amelynek érdekében a következő intézkedéseket kell végrehajtani.

1. Az ország különböző vidékein az illető vidék talaj- és éghajlati viszonyainak leginkább megfelelő takarmánynövényeket és fajtaikat kell termelni.

A legértékesebb takarmánynövények, az évelő pillangós virágú, elsősorban a lucerna — szilárd takarmányok vetésterületét 1954 évben 750.000 kat. holdra, 1955 évben 800.000 kat. holdra, 1956 évben 885.000 kat. holdra kell növelni. — Legfontosabb szilárd takarmány növényünk, a lucerna termésességét az elkövetkező három év alatt országosan kat. holdanként három mázsa szárával kell emelni. Ennek érdekében:

a) A lucerna és egyéb évelő pillangós virágú magvaiból szilárd vetőmagalapot kell teremteni. A termelőszövetkezeteknek és az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztnak 1954 évben 5000 mázsa, 1955 évben 8500 mázsa, 1956 évben 10.000 mázsa lucernavetőmagot kell kölcsönözni azzal, hogy azt két éven belül kifogástalan minőségű termésként azonos súlymennyiségben adják vissza.

b) A lucerna magtermésének növelése érdekében is meg kell javítani a termelési eljárást a nyári vetés és a pótbeporzás elterjesztésével. A lucernamag ára mázsánként 1500 forint legyen és ehhez kell arányosítani a többi évelő takarmányfélék magvainak árát is. A géppálmások, állami gazdaságok a cséplési időnyben megfelelő számú cséplőgépet állítsanak a lucerna és heremag cséplésére.

c) A lucernaszéna és a többi évelő pillangós virágú szálas takarmánynövény szénakészítési veszteségeinek csökkentésére el kell terjeszteni Kund Ede egyetemi tanár rendszeres szénaszárítási módszerét. A lucerna- és vöröshere táblákon égetéssel, vegyszerekkel rendszeresen és kötelezően irtani kell az arankát. A termelők a kártékony rovarokat bogárfogással, permetezéssel, porozással pusztítsák. Meg kell szervezni a rovarirtást pulykával és gyöngyössel is.

2. A szilárd takarmányalap megteremtése érdekében a legfontosabb és legnagyobb takarmányértéket adó kukorica termelését az utolsó hat év átlagához képest három év alatt kat. holdanként két mázsával kell emelni. A kukoricát lehetőleg istállótrágyázott s összetévesztett szántott földbe kell vetni. Rendkívül fontos, hogy mind a termelőszövetkezetek és állami gazdaságok, mind az egyéni termelők a kukoricát legalább háromszor kapálják és alkalmazzák minél többben a pótbeporzást, amely az elmúlt évek tapasztalatai alapján jelentős terméshozadékhoz vezet.

A termelőszövetkezetek és az állami gazdaságok a kukoricát lehetőleg négyzetes művelésre vessék, a kapálást pedig keresztben-hosszában, géppel végezzék. Fokozatosan rá kell térni a heterozis-kukoricavetőmag használatára. Ennek érdekében fokozatosan fejlesszék évente 25.000 kat. holdon kell heterozis-kukorica vetőmagot termelni. A heterozis-kukoricavetőmag minden mázsájáért a termelőszövetkezeteknek 1,5 mázsa takarmánykukoricát kell adni. A heterozis-kukoricavetőmagot a termelőszövetkezetek és az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztnak szokványminőségű takarmánykukoricáért 1—1 arányban kapják cserébe.

A kukoricaszárát a veszteségek elkerülése végett a törés után azonnal le kell takarítani, be kell silózni, vagy beázás ellen biztosan védő kupokba, kazlakba kell rakni.

3. A takarmánytermelést úgy kell megszervezni, hogy április közepétől kezdve a tél időszakig állandóan megfelelő mennyiségű zöldtakarmány álljon mind a termelőszövetkezetek, mind az egyéni termelők és az állami gazdaságok rendelkezésére.

A zöldtakarmány-ellátás folyvamososságának biztosítása érdekében nagyobb gondot kell fordítani a tavaszi vetésű zöldtakarmányok és a másodtermények vetésére. Ez utóbbiaknak fokozatosan mintegy 50 százalékat olyan növényfélésekből kell elvetni, amelyek az őszi hónapokban zöldtakarmánnyként használhatók fel. (Cirokfélék, szudáni fű, takarmánykaposzta.)

A tavaszi időszakban nagyobb mértékben kell alkalmazni a takarmányfélék, pl. a vöröshere, murekrépa rávetését a tavaszi és őszi gabonákra, vagy a sárgarépa együttes vetését mákkal, borsóval stb.

A kettőstermelésben rejülő lehetőségek megfelelő hasznosítására 1954. évben 168.000 kat. holdon, 1955. évben 220.000 kat. holdon, 1956. évben 285.000 kat. holdon kell őszi keveréktakarmányt termelni.

A folyamatos nyári zöldtakarmányellátás megszervezése mellett növelni kell a nedvűs takarmányok — elsősorban a takarmányrépa hozamát és el kell terjeszteni a legjobb termést adó rizószaszintű — Béta takarmányrépafajtát.

4. A silózás általánossá tétele érdekében 1954. 350.000 kat. holdon, 1955. évben 380.000 kat. holdon, 1956. évben 430.000 kat. holdon kell silótakarmányt termelni.

A silózást nemcsak a speciális silónövények termelésének kiterjesztésével, hanem azoknak a gyengébb minőségű takarmányoknak (kukoricaszár, napraforgótányér stb.) silózáásával is növelni kell, amelyek így értékes takarmányokká alakíthatók át.

Gondoskodni kell arról, hogy az 1954. év végére a termelőszövetkezetekben, valamint az állami gazdaságokban szarvasmarha és juh számosságát három köbméter, sertés számosságát fél köbméter állományként (beton, téglá) silóúrral álljon rendelkezésre. Ez a silóúrral 1956-ban szarvasmarha és juh számosságát legalább öt köbméterre, sertés számosságát legalább egy köbméterre kell emelni.

A termelőszövetkezeti tagok háztáji silóépítésének elősegítésére s az egyéni gazdálkodó parasztnak számára éventeként 300.000 köbméter silóúrral építéséhez ötéves törlesztésre anyagi tételt kell nyújtani. Az építési anyagok legalább felét előre gyártott elemekben kell biztosítani.

A géppálmások a silózást termelőszövetkezeteknek és egyéni gazdálkodó dolgozó parasztnak köbméterenként 2,50 forintért végezze el. A silózás maradvékaitan végrehajtása érdekében a földnyelven munkába kell állítani minden erre alkalmas gépet.

A silókukorica, a barna édes-cirok és a kukoricaszár betakarításának megjavításához 1955-től kezdve éventeként 500 járvasszeckázó gépet és ezer darab silótöltő szeckavágót kell gyártani.

5. A legelők és rétek takarmánytermésének növelése érdekében:

Általánosan be kell vezetni a rendszeres gyomirtással, a fektetési trágyázással egybekötött szakaszos legeltetést.

A különféle állatfajok legeltetése esetén a legelőt tagokra kell osztani. A gyomirtást a legelő használóinak kötelességévé kell tenni.

Azokat a pásztorokat, akik a legelőken a gyomnövényeket rendszeresen irtják, a fektetési trágyázást megszervezzék, külön díjazásban kell részesíteni.

A legelőken a jászág ivóvizellátásának javítására évente 1000 új kutat és itató berendezést kell létesíteni és eddigénél nagyobb gondot kell fordítani a meglévő kutak karbantartására.

a) 1955-től évente 75.000 kat. holdat javított — elsősorban át-

zött — legelőt kell műtrágyázni. Ehhez 1955-től évente 53.000 mázsa péti-sót, 120.000 mázsa szuperfoszfátot, 26 ezer mázsa káliumsót kell biztosítani.

b) A legelők és rétek területének egyengetésével — többek között a kaszálógépek használatának lehetővé tétele céljából — a géppálmások részére 100 traktorvontatású rétygályt kell gyártani.

A gyomirtás eredményessé tételére a géppálmások és az állami gazdaságok traktoros vontatású kaszáinak számát évente legalább 500-zal kell növelni, azonkívül legalább 200 fogatos kaszát kell forgalomba hozni.

c) Az állattalomány jobb fejeltetésének érdekében biztosítani kell az idejében végzett szénakészítést. Árokpartok, vasúti töltések, erdei tisztások és egyéb, géppel nem kaszálható területek fűtermésének betakarítását az állami gazdaságok és vállalatok részére is végeztethetik. Az erdőgazdaságok az eddigénél jóval nagyobb mértékben biztosítsák az erdők fűtermésének betakarítását.

d) A legelők és rétek gyökereinek megjavítását a szükségszerű talajjavításokkal együtt talajja-

vítási állomások végezzék. A legelő- és rétváltoztatási munkák helyi irányítását végző káderek oktatására 1954-ben legelő- és rétgazdasági mesterképzést kell szervezni.

Fokozott mértékben alkalmazni kell a takarmányok előkészítésénél a szeckázást, répavágást, fűlesztést és szükség szerint az élesztést. Ennek érdekében a termelőszövetkezetek és az állami gazdaságok részére megfelelő minőségű, nagyteljesítményű gépi meghajtású szeckavágót és répavágót, az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztnak részére pedig kézi szeckavágót és répavágót kell gyártani.

6. A szemetakarmányok jobb értékesítése érdekében szélesebb mértékben kell alkalmazni a szemetakarmányok darálását. A járási tanácsok adjanak ki a darálók fenntartására engedélyeket. A géppálmások a darálást termény helyett pénzért végezzék. A termelőszövetkezetek és egyéni termelők kezelésében lévő vámdarálók darálásánál a vámot 5 százalékban kell maximálni, ugyanakkor a daráló tulajdonosok a vámkeresménnyel szabadon rendelkezhetnek.

V.

Az ipari és az olajos növények termelésének fokozásáról, az élelmiszer- és a könnyűipar nyersanyagalapjának növeléséről

A felszabadulás előtt az emaradt, külterjes mezőgazdaságban az ipari növények termelésének teljesen alárendelt szerepe volt. A felszabadulás után az ipari és olajos kultúrák termelésének sikerült nagymértékben felendíteni, de az ipari és olajos növények területi növekedésével nem tartott lépést a termelési ágazatok növekedése. Ennek oka részben a hazai nemesített vetőmagtermelés elhanyagolása, részben az őszi mélyszántás és trágyázás elmulasztása. Ezenkívül komoly hibák és hiányosságok mutatkoznak, az egyes ipari növények termelési területeinek kijelölésében, a műtrágya ellátásban, a növényápolásban és a betakarítás gépesítésében is. A legjobb ipari növénytermelők eredményei bizonyítják e növények termelésében rejülő nagy lehetőségeket. A sárbogárdi Vörös hajnal termelőszövetkezet például az 1952. évi száraz esztendőben is kat. holdanként 403 mázsa cukorrépatermést takarított be, az országos átlag többszörösét.

Az ipari és olajos növények termelésének fokozása érdekében a minisztertanács már intézkedett a szerződéses feltételek lényeges javításáról, az árak emeléséről. Ezen túl a következőket kell tenni:

1. Az ipari és olajos növények termelésének fokozását a következő években nem vetésterületük további növelésével, hanem a termelési ágazatok jelentős emelésével kell elérni. A cukorrépa, kender, dohány, repce, mák, citromfa vetésterületét a jelenlegi

szinten tartva, a napraforgó és a gypot vetésterületét pedig csökkentve, minden erőfeszítést arra kell fordítani, hogy két-három éven belül országos viszonylatban holdanként a cukorrépa 120 mázsa, a napraforgónál 7—8 mázsa, a rost-kendernél 28 mázsa, a gypotnál 4 mázsa és a dohánynál 7 mázsa termésátlagot érjünk el. Az állami gazdaságokban és a termelőszövetkezetekben azonban még ennél is magasabb legyen a terméseredmény. A komlótermelést úgy kell fejleszteni, hogy a hazai szükségletet teljes mértékben fedezze.

2. A termelési ágazatok fokozása érdekében a legfontosabb feladat az ipari növények, elsősorban a cukorrépa, a kender és a gypot alá az őszi mélyszántás és trágyázás elvégzése.

a) Az ipari növények alá történő jómínőségű őszi mélyszántás végett 1954. évtől kezdve — a rost- és magkender, valamint a gypot termelésére kötött szerződések alapján — a termelőszövetkezetek és az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztnak számára lehetőleg a géppálmások végezzék a mélyszántást. E növények alá a termelőszövetkezetek részére végeztet mélyszántás díját, ha az egész szerződött területet istállótrágyázzák, a szerződött vállalat térítse meg.

b) A terméseredmények növelése érdekében az ipari növények, mindenképp a cukorrépa

(Folytatás a 2-ik oldalon)

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének és a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának határozata a mezőgazdasági termelés fejlesztéséről

(Folytatás az 1-ső oldalról)

pa, a kender, a dohány, a len és a gyapot termelésénél tovább kell fokozni a műtrágyák felhasználását is. Az élelmiszeripari és a könnyűipari miniszter gondoskodik arról, hogy a növények termelése — a termelési szerződés alapján — idejében megkapják a szerződésben biztosított műtrágyát.

3. Meg kell szüntetni azt a helytelen gyakorlatot, hogy az ipari növényeket, az ország termelési adottságait figyelmen kívül hagyva, az egyes növények számára nem megfelelő tájakon is termeltetik. A földművelésügyi miniszter — a termelők kívánságának figyelembevételével állapítsa meg az egyes ipari növények legmegfelelőbb termőterületeit s 1955 évtől kezdődően az élelmiszeripari miniszter, illetve a könnyűipari miniszter az egyes ipari növények termelésére ezeken a kijelölt területeken engedélyezze a szerződéskönt.

A kijelölt körzetekben rá kell térni a hároméves szerződéses termelési rendszere. A kijelölt körzetekben kívül fekvő területeken csak egy évre lehet szerződést kötni.

Ugyancsak meg kell szüntetni — a dohány kivételével — az ipari növények szerződéses kivétel nélküli termelésének tilalmát, sőt javasolni kell, hogy főként kender és len, valamint olajos növényeket, gyapotot, a termelőszövetkezetek, termelőszövetkezeti tagok és egyéni gazdálkodó dolgozó parasztek szántóföldjeiken, vagy kertjükben saját használatukra is termeljenek. Ezért a bel- és külkereskedelmi miniszter gondoskodik arról, hogy cukorrépa, gyapot és más ipari növények vetőmagja szabadforgalomba is kerüljön.

4. Az ipari növények vetőmag-szükségletét elsősorban hazai nemesítési fajtákból kell biztosítani.

Cukorrépából elsősorban Sedi-mayr Kurt Kossuth-díjas akadémikus által nemesített „Beta” K 91-es fajtát kell az ország egész területén termelni. Napraforgóból az Alföld és a Dunántúl déli részén az igrézem-csei közpörszű közporkori napraforgót, a Tiszántúl északi

részén pedig a szabocsi tájfajtát kell termelni. Kenderből az Alföld déli részén a kompolti kender, az Alföld többi részén a tiborszálási tájfajtát, a Dunántúlon a nemesített fertői kender kell termelni. El kell terjeszteni a kompolti kísérleti gazdaságban kidolgozott fajta-heterozis kendervetőmag elszaporítását.

Vetőmagtermelésre — a fajtakörzeteken belül — a legalkalmasabb területet kell kiválasztani és ott a legfejlettebb termelési eljárásokat kell alkalmazni. Az ipari növények vetőmagjának előállítását a termelői vállalatok szervezzék meg a kutatóintézetek és kísérleti gazdaságok segítségével.

5. A termelőszövetkezetekben, az állami gazdaságokban és az egyéni termelőknél egyaránt meg kell javítani az ipari növények ápolási munkáit.

A cukorrépa termelésénél, a korai istállótrágyázás és a géppel végzett őszi mélyszántás mellett, a legnagyobb gondot kell fordítani az egyéni és négyéves korban történő elvégzésére úgy, hogy négyzetméterenként legalább 10 növény maradjon.

A napraforgót ősszel mélyen szántott területre kell vetni. A Dunántúlon pedig javasolni kell, hogy a vetésterülettel való takarékosság céljából térjenek rá a napraforgónak őszi takarmánykeverék után történő májusi másodvetésére, amely megfelelő magtermést biztosít.

A rost- és magkender alá engedhetetlen a korai őszi bőséges istállótrágyázás, valamint az idejében történő őszi mélyszántás. A magkender főleg lápi (kotus) talajokra kell vetni.

6. Az állami gazdaságokban és a termelőszövetkezetekben fokozni kell a betakarítási munkák gépesítését. A kohó- és gépipari miniszter gondoskodik a külföldön bevált típusú rostkenderbetakarítógépek oly mértékű gyártásáról, ami lehetővé teszi a kender teljes gépi betakarítását. A gabonakombájnok 30 százaléka napraforgóarató berendezést is kell gyártani. A földművelésügyi miniszter szervezze meg minél szélesebb körben a napraforgó és szója gabonakombájnon való betakarítását.

VI.

A burgonya- és a zöldségtermelés növeléséről, valamint a dolgozók burgonya- és zöldség-ellátásának megjavításáról

Hazánkban a burgonya és a zöldségnövények termelési lehetőségei igen kedvezőek, azonban jelenleg még mindkét termelési ágazatra jellemző, hogy a felszabadulás előtti emaradott állapotuk lényegesen nem változott. Csak egyes gazdaságok emelték lényegesen termelésüket, amely egyben megmutatja lehetőségeinket is. A balkányi állami gazdaság 1953-ban 200 kat. holdon 170 mázsás burgonyatermést ért el kat. holdanként; az edényi Alkotmány termelőszövetkezet kertészeti brigádja korai fejes káposztából 152, paprikából 107 mázsás átlagtermést takarított le. Az országos termésátlagok azonban még nagyon alacsonyak s emiatt a mezőgazdaság a növekvő szükségleteket ezekből a terményekből kell mértékben fedezni nem tudja. Ezért a burgonya és a zöldségfélék ára magas.

Ennek oka az is, hogy a burgonya vetésterülete a felszabadulás előtti évekhez képest 77.000 kat. holddal csökkent. A zöldségfélék vetésterülete az 1938. évinek a kétszeresére növeke-

dejt ugyan, de a mezőgazdasági irányító szervek helytelen intézkedései következtében a zöldségtermelés jelentős részben kiszorult a történelmileg kialakult zöldségtermelési tájakról.

A burgonya- és zöldségtermelés továbbfejlesztése érdekében a következő intézkedéseket kell tenni:

1. A burgonya vetésterületét 435.000 kat. holdra, országos termésátlagát a következő két-három év alatt kat. holdanként — az előző hat év átlagához képest — 10—15 mázsával kell növelni.

Különösen nagy gondot kell fordítani a burgonyatermelés fejlesztésére elsősorban Szabolcs, Somogy, Veszprém, Vas, Pest megyékben. Javasolni kell a termelőszövetkezeteknek és az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztnak, hogy a burgonya termelésére alkalmas talajokon a burgonya vetésterületét más növények — elsősorban inari növények — rovására jelentősen növeljék meg.

2. Segítséget kell adni ahhoz, hogy minden termelő saját bur-

gonyaterületének beültetésére egészséges, jóminőségű vetőmagot termeljen. Ezért ajánlatos, hogy a termelőszövetkezetek legjobb burgonyatermő földjeiket vetőmagparcellának jelöljék ki és ott a legjobb termelési eljárással, lehetőség szerint — elsősorban a Duna—Tisza között és az ország déli vidékein — nyári vetés segítségével állítsák elő a vetőmagot. Javasolni kell ezt az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztnak is. Ezért a kísérleti és az állami gazdaságok 1951-től kezdve évente 8000 kat. holdon szervezzék meg a nemesített minőségű vetőmag elszaporítását és a termést a termelőszövetkezetek és az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztnak számára ugyanolyan súlyú burgonyáért cserélik ki. Egy-egy termelőnek anyagi nemesítési vetőmagot kell adni, hogy vetőmagparcelláján elszaporítva, egész vetésterületét 3—4 évenként a felújított vetőmagóval ültethesse be.

A nyári ültetésű termés javozásának elősegítésére a földművelésügyi miniszter becsásson a következő három év során az állami gazdaságok és a termelőszövetkezetek rendelkezésére 3000 köbméter faanyagot és 50.000 négyzetméter sodronyfontot.

3. A terméseredmények növelése érdekében javasolni kell, hogy a termelők a használatos rilkka állományú ültetés helyett a sűrűbb, kat. holdanként körülbelül 24.000 töves ültetést alkalmazzák. A termelőszövetkezetek, az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztnak és az állami gazdaságok fokozzák a hozamot lészektrágyázással, négyzetes-fészkés ültetéssel. Fokoztabb mértékben át kell térni a zöldségtrágyázásra; 1955-től kezdve a burgonyaterületek zöldségtrágyázásához — mindenekelőtt a termelőszövetkezetek és az állami gazdaságok számára — kedvezményes áron kell biztosítani a szükséges keserűsillagfűt, és somkóró-vetőmagot. A termelőszövetkezeteknek és az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztnak javasolni kell, hogy a további évek vetőmagszükségletét maguk termeljék meg.

A növényápolási munkák meggyorsítása céljából a fő burgonyatermelő vidékeken az állami gazdaságok és gépalomások kultivátorait töltőgető eke-estekkel kell ellátni, az egyéni termelőknél pedig kellő számú fogatos művelőeszközök kell rendelkezésükre bocsátani.

4. A zöldségtermelésben vissza kell térni a történelmileg kialakult termelőtájakra; a hagymatermeléséj Makó környékére, a káposztafélékéj Szabolcs-Szatmár és Győr-Sopron megyébe, a gyökérszöldséggel Makó környékére és a Szigetközbe, a fűszerpaprikáéj Kaloosa és Szeged környékére, a csemegepaprikáéj a Sárköz vidékére, a paradicsommal Kecskemét és Hatvan környékére, a dinnyével Heves és Szolnok megyébe.

Különös gondot kell fordítani a városellátó övezetek fejlesztésére. Ezekben az övezetekben a zöldségtermelő üzemek részére anyagellátás, hitel, gépellátás stb. szempontjából kedvezőbb termelési feltételeket kell teremteni.

A földművelésügyi miniszter, a bel- és külkereskedelmi miniszter a vetőmagellátás javítása érdekében gondoskodik arról, hogy tasakolt zöldségmag kellő mennyiségben és minőségben álljon a termelők rendelkezésére.

A földművelésügyi miniszter a korai szántóföldi és az üvegház- i termelés fejlesztése céljából gondoskodik 1951—1956. években legalább 420.000 darab me-

legágyablak, valamint a hozzá szükséges melegágyi keretek, üveg és lakaróanyag (nád és zsúp) biztosításáról. Az üvegházi termelés továbbfejlesztésére az üvegházi hajtatófelületet 1954—1956. években 20.000 négyzetméterrel kell emelni.

A helyi tanácsok segítsék elő, hogy a hazánkban található hőforrásokat és az ipartelepek főforrásait a termelőszövetkezetek és az állami gazdaságok zöldségtrágyázásra, melegház és melegágy fűtésére felhasználják.

5. A zöldségtermelés hozamának növelése érdekében fokozni kell a zöldségtermő területek trágyázását és elő kell segíteni az élenjáró termésközpő módszerek alkalmazását.

A vöröshagymatermelés fejlesztése céljából a makói vidéken el kell terjeszteni a dug-hagyma nagyüzemi hőkezelési eljárását. A fűszerpaprika, paradicsom, petrezselyem terméseredményeinek fokozása érdekében el kell terjeszteni a vetőmag javozását. A területek gazdaságosabb kihasználása és művelése céljából az alacsony növéstű paradicsomot, a paprikát, a káposztaféléket stb. sűrűbben kell ültetni.

6. Az öntözéses zöldségterületeket 1954-ben a jelenlegi 22.000 kat. holdról 28.000 kat. holdra kell növelni. Fokoztábban alkalmazni kell a barázdás és peremezőt öntözési módszereket. A helyi vizek öntözési lehetőségeinek kihasználására a gépalom-ásokat úján 1954-ben és 1955-

ben 500—500 szivattyút és meghajtómotort kell a termelőszövetkezetek és az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztnak rendelkezésére bocsátani. Az öntözéses területeken is be kell vezetni a vetőforgórendszert.

7. A terméseredmények növelésének fontos eszköze a minőségű vetőmag. A minőségi vetőmagellátás érdekében a földművelésügyi miniszter 1954 február 1-ig dolgoztassa ki a minőségű zöldségmag termelési rendszerét.

A zöldségtermelést egyéb gazdasági magvak termeltesítésével és termelésétől külön kell választani.

A magtermelési körzetekben önálló zöldségmagtermelő, tisztító, raktározó vállalatokat kell szervezni. Dél-Tiszántúl vidékét ebből a szempontból kiemelt területnek kell tekinteni.

A folyamatos vetőmagellátás és a kedvezőtlen évszakokban előforduló terméskiesés miatt három éven belül vetőmagtermelőket kell létesíteni.

8. A legközelebbi években meg kell szüntetni a burgonya- és zöldségtermelés speciális gép- és eszközhiányát. A meglévő egyszerű, fogatos gépek jobb kihasználása mellett speciális vető- és ültetőgépek, több sort művelő kultivátorok alkalmazásával el kell érni, hogy a nagyüzemi termelésben a burgonyáültetést és a sorközi művelést már 1955-ben 50 százalékkal géppel végezzék.

VII.

A gyümölcs- és a szőlőtermelés fejlesztéséről és a lakosság gyümölcssel és borral való jobb ellátásáról

Hazánk természeti és éghajlali viszonyai kiválóan alkalmasak gyümölcs-, szőlő-, valamint bortermelésre, s lehetővé teszik népünk szükségleteinek teljes kielégítését. Egyes élenjáró fajok jelentős eredményeket értek el: a nyírmadai állami gazdaság almából holdanként 140 mázsát, a kölesai Petőfi termelőszövetkezet 120 mázsát, a géber-jéni Kossuth termelőszövetkezet 120—130 mázsát termelt; a soproni Haladás termelőszövetkezet kat. holdanként 50 hektoliter bortermést ért el.

A szőlő- és gyümölcstermelés eredményei azonban országosan nem kielégülők. A gyümölcsfaállomány termelőképességét veszélyezteti a nagyarányú pajzstetűfertőzés, a rügyellátás hiányosságai miatt pedig csökkent a szőlőhozam. A borászat hiányos felszerelése s a helytelen feldolgozás folytán a lakosság kevés, nagy részben gyenge minőségű borhoz jut.

A túlméretezett állami kereskedelem szervezeteinek miatt a megtermelt árugyümölcs minősége tovább romlott, s a helytelen ártézkedések, valamint a szőlő- és gyümölcsfaterületek felszórása a termelőszövetkezeteket és egyéni termelőket elkedvetlenítették a termeléstől.

A szőlő- és a gyümölcstermelés fejlesztése és a hozamok gyors emelése érdekében a következő intézkedéseket kell tenni:

1. A gyümölcsfaállomány 1959-ig — a rendszeres utánpótlás mellett — mintegy 15 millió darabbal, a vegyes gyümölcsök termelését mintegy 10.000 kat. holddal kell növelni. Ennek megfelelően a termelőszövetkezetek és az állami gazdaságok üzemi gyümölcsösök területét hat év alatt mintegy 100.000 kat. holddal.

A telepítéseket részben a már történelmileg kialakult termelési tájakon kell elhelyezni, részben pedig új termelési tájakat kell kialakítani ott, ahol a talaj- és éghajlali viszonyok gyümölcstermelésre kiválóan alkalmasak. A Duna-Tisza között a kajszibarack, cseresznye, meggy és

szilva; a Nyírségben a téli alma, szilva és dió; a Cserhát, Mátra, Bükk vidéken a cseresznye, meggy, őszibarack és mandula, Budapest környékén az őszibarack, cseresznye, mandula és boglyógyümölcsök; Zala, Somogy és Vas megyékben téli alma, körte, szilva, dió és gesztenye; Felső-Dunántúlon a körte, téli alma, kajszibarack és boglyós gyümölcsök; Dunántúlon az őszibarack, mandula, meggy és dió; a balatoni dombvidéken az őszibarack és mandula termelését kell nagy mértékben fejleszteni.

Minden községi és városi tanács dolgozzon ki hároméves gyümölcs-ültetési tervet az utcák, terek parkok és egyéb közterületek dió-, cseresznye- és eperfával való beültetésére.

2. A telepítések és pótlások előfeltételeinek megteremtése érdekében a gyümölcsfaiskolai anyag termelését jelentősen fokozni kell oly módon, hogy a termelés évi mennyisége 1958-ra már évi négy millió darabra emelkedjék. Az állami gazdaságok a faiskolák területét 1956-ig évenként 400 kat. holddal növeljék.

Ezenkívül engedélyt kell adni minden jelentkező termelőszövetkezetnek, városi és községi tanácsnak és egyéni gazdálkodó kertésznek — állami növényegészségügyi ellenőrzés mellett — faiskola létesítésére és a csemelék forgalombahozására.

3. A gyümölcstermelés fejlesztése érdekében a termelőszövetkezetek, egyéni termelők és állami gazdaságok javítsák meg elsősorban a növényvédelmi munkát, a gyümölcs-fák egyedi kezelését, ápolását.

Elegendő számú meszkénylezőüstöt kell biztosítani ahhoz, hogy a termelőszövetkezetek és az egyéni termelők védekezni tudjanak a pajzstetű ellen. Az olajos permetezést háromévenként legfejlettebb egyszerű szabad alkalmazni. A nyári permetezésekhez gondoskodni kell elegendő

(Folytatás a 3.ik oldalán)

(Folytatás a 3.ik oldalán)

4. Na...

1959-...

szőlőt k...

vetkezet...

24.000 k...

nek. Az...

telepítés...

az előir...

mintegy...

ve a ter...

táji gaz...

Külön g...

nelmi b...

Hegyalá...

gazdasá...

Bács-Ki...

ben a r...

a tokaj...

tonfűre...

minőség...

Székess...

a minős...

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének és a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának határozata a mezőgazdasági termelés fejlesztéséről

(Folytatás a 2-ik oldalról)

5. mennyiségű félkoloidkénkésítőanyagokról

4. Nagy gondot kell fordítani szőlőterületeink gyorsabb ütemű, fokozatos felújítására és 1956-ig a meglévő szőlőterületeken a hiányt pótolni kell, emellett meg kell kezdeni újabb szőlők telepítését.

1959-ig 70.000-75.000 kat. hold szőlőt kell telepíteni. A termelőszövetkezetek számára ingyenes szaporítóanyag biztosításával lehetőséget tenni, hogy 1959-ig 20.000-24.000 kat. hold telepítést végezzenek. Az állami gazdaságok ebben az időszakban 9000 kat. hold szőlőt telepítsenek. Elő kell segíteni, hogy az előirányzott telepítések zömét, mintegy 40.000-42.000 kat. hold telepítését az egyéni termelők, illetve a termelőszövetkezetek tagok házilag gazdaságukban végezzék el.

Külön gondot kell fordítani a történelmi borvidékek, elsősorban a Tokaj-Hegyalja szőlőtermésének és bor-gazdaságának fejlesztésére. Pest, Bács-Kiskun és Csongrád megyékben a mennyiségi bortermék fajták, a tokaj-hegyaljai, badacsonyi-balatonszabadi és somlói borvidékeken a minőségi fehérborfajták. Villány, Szekszárd, Eger és Sopron vidékén a minőségi vörösbortermék fajták telepítését kell nagy mértékben fokozni. A csemegeszőlő telepítését ország-szerte növelni kell, de különösen Pest, Bács-Kiskun és Heves megyékben.

A telepítések érdekében 1957-ig az állami gazdaságok szőlővessző-

anyatelepeinek területét 1500 kat. holdra kell kiegészíteni. Ingyenes szaporítóanyag juttatásával, beruházási támogatással, a terület beadási kötelezettség alóli mentesítésével elő kell segíteni, hogy a termelőszövetkezetek mintegy 500 kat. hold anyatelepet létesítsenek. A szőlőoltványtermelést 1954-től 1959-ig az állami gazdaságokban és termelőszövetkezetekben fokozatosan évi 14 millió darabra, a gyökéres európai szőlővessző termelését pedig 25 millió darabra kell emelni. Teljesen szabaddá kell tenni a szaporítóanyag előállítását és eladását.

5. A felújítás és pótlás, valamint a szőlők jobb megművelése révén a termés hozamot 1959-ig mintegy 32 százalékkal kell emelni. A termőképességet bujtással, szőlővesszővel stb. kell fokozni, a tőke erőállapota szerint. A kiöregedett szőlők kivágását és teljes újraterelítését engedélyezni kell.

A növényvédelem elősegítésére növelni kell a rézből készült háló- és motoros permetezőgépek gyártását és a szükséges mennyiségű részegységet szabadforgalomba kell hozni.

1959-ig oltványszőlőknek legalább fele homoki szőlőknek egyharmada megfelelő támaszrendszerrel legyen ellátva.

A borok minőségének megjavítása érdekében a borok kezelésére és érlelésére szolgáló tárolóteret hat év alatt folyamatosan egymillió hektoliterrel kell növelni.

c) A földművelésügyi miniszter biztosítsa, hogy az 1956. év végére országosan legalább 100.000 darab tehén tartásnak törzskönyvi ellenőrzés alatt. Segíteni kell tenyésztési munkájukban az egyéni gazdálkodó dolgozó paraszto-kat, velük tenyésztési szerződéseket kell kötni. 1956. év végéig az egyéni gazdálkodó dolgozó paraszto-k tulajdonában lévő legértékesebb teheneket törzskönyveztetni kell.

d) Az eddiginél nagyobb gondot kell fordítani az apaállattartásra és az apaállatok minőségének megjavítására. Anyai apaállatról kell gondoskodni, hogy utóparoztatás is mindenütt végrehajtható legyen. A termelőszövetkezetek és az egyéni termelők tehén- és üszőállományát két eredménytelen paroztatás után az állatorvos köteles állategészségügyi kezelés alá venni.

A kiváló apaállatok tenyésztésének fokozottabb kihasználása érdekében széles körben el kell terjeszteni a mesterséges termékenyítést, 1954-ben legalább 50.000, 1955-ben 80.000, 1956-ban legalább 100.000 tehénelt kell mesterségesen termékenyíteni.

e) A tehénelt tejjel való megművelésének megfelelően — egyedileg — kell takarmányozni. A zöldségfélék bevezetésével a téli időszakban gondoskodni kell a tehének zöldségfélékkel való ellátásáról. A termelőszövetkezetekben és az állami gazdaságokban mindenütt át kell térni a naponta háromszori tejzésre. Ahol az előfeltételek megvannak, a borjúnevelés nappali szoptatásos módszerrel a gazdaság-szabályozásos módszerrel kell folytatni.

A fejők munkájának megkönnyítése érdekében az 1956. év végéig legalább 500 termelőszövetkezetben és állami gazdaságokban kell bevezetni a gépi fejést, legalább 500 tehénállót kell felszerelni szelvényes óntató berendezéssel.

f) Feladatul kell kitűzni, hogy az 1956. év végére minden termelőszövetkezetnek legyen közös szarvasmarhatenyésztése és minden családi termelőszövetkezetnek legyen háztáji tehén. A termelőszövetkezetek részére elsősorban vemhes üszők vásárlására az állatok értékének 50 százaléka terjedhet a hosszútávú hitelekkel a biztosítást.

g) A termelőszövetkezetek tagok és a dolgozó parasztság számára árkedvezményt biztosító üszőhalközpontokat kell szervezni.

h) Törzskönyvi ellenőrzés alatt álló tehén után — tejjel való megművelés — a termelőszövetkezeteknek és az egyéni gazdálkodó dolgozó paraszto-knak hatósági áron abrakakarmányt kell juttatni, ha a termelt tejenek legalább 60 százaléka átadják a begyűjtőszervezetnek. Az abrakjuttatás mértéke a következő legyen: legalább 6000 kg igazolt évi tejtermelés esetén 15 mázsa, 5000 kg után 11 mázsa, 4000 kg után 8 mázsa és 3000 kg után 5 mázsa.

i) Fokozni kell a meddőség, a brucellózis és a gümőkór elleni küzdelmet. Meg kell javítani a brucellózis elleni vakcina minőségét.

2. LÖTÉNYESZTÉS.

Meg kell szüntetni azt a helytelen szemléletet, mely a lötényesztés jelentőségét a gépészet fejlődése miatt lebecsüli. A továbbiakban elsősorban a lötényosztás minőségét kell javítani. Ez most lötényosztásunk legfőbb feladata.

a) A termelőszövetkezeteknek állami támogatást kell nyújtani törzskönyvi vásárlására és csikótelepek létesítésére.

b) Az egyéni gazdálkodó paraszto-k lötényosztásának fejlesztése érdekében a köztenyésztést elít- és törzstenyésztésekből származó jóminőségű ménekkel kell megerősíteni.

c) Az egyéni gazdálkodó dolgozó paraszto-k tenyésztési

kedvének elősegítésére a törzskönyvezett kancák teljes lödóját, ha legalább kétévneként egy csikót ellettek, egyéb kancák lödóját pedig arra az évre, amelyben ellettek, el kell engedni.

3. SERTÉSTENYÉSZTÉS.

a) 1956. évig el kell érni, hogy országos átlagban egy koca után évente legalább 7,6 sertést neveljenek fel, s a hizlalásnál a takarmányértékesítés országos átlaga 20 százalék fölé emelkedjék. A lakosság hús- és zsírellátásának biztosítása érdekében országosan legalább 5,5 millió sertést, ezen belül 610.000 kocát kell tartani. Húsertésállományunkat a fehérjealap növekedésével arányosan az 1953. évi 26 százalékról 1956-ig 38 százalékra kell növelni. A termelőszövetkezetek 1954. év végére érjék el, hogy közös kocaállományuk szaporúta biztosítsa húsertés beadási kötelezettségük teljesítését.

b) Az ország minden területén bármely sertésfajta tenyésztését meg kell engedni és elő kell segíteni. A tenyésztésnél szem előtt kell tartani, hogy a húsertés fajták közül elsősorban a fehérhúsertés fajtát kell tenyészteni, és pedig — az éghajlati adottságok figyelembevételével — főként a Dunántúlon, továbbá a nagy tejgyűjtő központok és húseldolgozó telepek közelében. Az ország többi részén a jelenlegi sertésállomány 70 százaléka kitévő mangalicának és első kereszteléséből származó ivadékaiknak tenyésztését kell elősegíteni. Berkis sertést Bács-Kiskun megye déli részén és az ezzel határos területeken, különösen a használat előállítás keretében szükséges kan-ellátás céljára kell tenyészteni. A száraz, meleg éghajlattal szemben kevésbé érzékeny kornvall sertés tenyésztésének elterjedését a Duna-Tisza-közén kell elősegíteni. A mangalica fajta szaporaságának továbbfejlesztését és fejlődőképességének megjavítását kell célul kitűzni.

c) Kedvezőbb szaporulati eredmények elérése és a választás utáni elhullás csökkentése érdekében a sertésállomány egésszerű, természetes tartására az eddiginél sokkal nagyobb gondot kell fordítani. A sertésenyésztő farmokat a gazdaságosság céljából más állattenyésztési üzemekkel (tehenésztés, hizlalda) kell összekapcsolni.

d) A süldökocák kivételével törekedni kell az évenként kétszeri malacoztatás általános elterjesztésére. A szoptatás ideje alatt nagy gondot kell fordítani a kocák tenyészkelettségének fenntartására. Különös gondot kell fordítani a szopómalacok korai és fehéredés takarmányozására. A begyűjtési miniszter és az élelmiszeripari miniszter gondoskodjék arról, hogy a malacnevelés céljára 1954-től évente legalább 100.000 mázsa hán-tojt olajpogácsát állítsanak elő.

e) A malacok takarmányértékességének, ellenállóképességének, növekedési erejének fokozása, valamint a vágott áru kedvezőbb húsarányának biztosítása érdekében — a tenyészgazdaságoktól kivéve — széles körben alkalmazni kell a használatelőállítású keresztelését. Ezekben a gazdaságokban a zsírjellegű kocaállomány szaporaságának fokozására az első keresztelésből származó kocákat kell tenyésztesse állítani.

f) A termelőszövetkezetek és egyéni gazdálkodó dolgozó paraszto-k sertésállományának javítása céljából az állami gazdaságokból évente 30.000 darab kocasüldőt kell részükre kedvező feltételek mellett juttatni.

Ugyanakkor a termelőszövetkezetek és egyéni gazdálkodó

dolgozó paraszto-k törzskönyvezett állományának támogatása céljából a termelőszövetkezetek és az egyéni gazdálkodó dolgozó paraszto-k törzskönyvezett, kiváló kocáinak szaporulatából tenyészállat-áron évente mintegy 30.000 darab tenyészüldőt kell felvásárolni. Ezeket kedvező feltételek mellett az országos állomány javítására más termelőszövetkezetek és egyéni gazdálkodó dolgozó paraszto-k rendelkezésére kell bocsátani.

g) A földművelésügyi miniszteriumnak 1956. év végéig legalább 50.000 koca törzskönyvezéséről kell gondoskodnia.

h) Meg kell javítani a sertéspestis, sertésorbán, brucellózis és meg kell kezdeni a hólyagfertőzöttség elleni védekezést. Tovább kell javítani az oltóanyagok minőségét.

4. JUHTENYÉSZTÉS.

a) A gazdaságos juhtartás minden lehetőségének maradéktalan kihasználása érdekében juhállományunkat 1956. év végéig 2,3 millióra, darabonkénti gyapjúhozamát pedig átlagosan 3,8 kg-ra kell emelni.

b) Elsősorban a magas gyapjúhozamú, emellett fejésre is alkalmas, fésűgyapjú termelő merinó juhajt kell tenyészteni, a cigája jelenlegi állomány-számának fenntartása mellett.

c) A földművelésügyi miniszter biztosítsa, hogy 1956. év végéig legalább 80.000 anyajuhot tartásnak törzskönyvi ellenőrzés alatt. A juhállomány minőségének javítása céljából a földművelésügyi miniszter és a könnyűipari miniszter az országos állományát évenként vizsgáltsa felül. A tenyészésre alkalmas kosokat tenyészgazdálkodókkal kell ellátni, a meg nem felelő kosokat pedig ki kell selejtezni. A termelőszövetkezetek és az egyéni gazdálkodó dolgozó paraszto-k juh-tenyésztésének javítása céljából az állami gazdaságok juhásztaiból évente 2000 tenyészkoszt kell a termelőszövetkezeteknek és az egyéni gazdálkodó dolgozó paraszto-knak átadni.

A juhállomány minőségének gyorsabb javítása érdekében a mesterséges termékenyítést kiváló tenyészőretek kosok felhasználásával alkalmazni kell minden olyan juhásztaban, ahol legalább 400 anya van.

d) A szoros gyapjú kg-onkénti termelők bevételeit alapárát a jelenlegi 15 forinttról 36 forintra kell emelni.

e) A helyi tanácsok a juhállomány számára biztosítsanak a közlekedéstől 1954-től kezdve az ország egész területére terjedő ki. A termelőszövetkezetek közös juhállományuk után az állami adókat átadott szoros gyapjúmennyiség 10 százaléka értékének megfelelő fonalat igényelhetnek tagjaik részére. A termelőszövetkezetek juhászai az egy tagra eső fonátmennyiség háromszorosát kapják.

f) Az 1956. év végéig el kell érni, hogy lehetőleg minden állami gazdaságban és minden 200 holdon felelő földterülettel rendelkező termelőszövetkezetnek legyen juhtenyésztése. Ennek érdekében folytatni kell a szerződéses báránynevelési és ürtartási akciókat.

g) Fel kell számolni a juhállomány minőségét. A földművelésügyi miniszter és a könnyűipari miniszter szervezzen mozgó, gépi nyíró és ruh elleni fűrészt brigádokat, amelyek a helyszínen végeznek el a termelőszövetke-

(Folytatás a 4-ik oldalon)

VIII.

Az állattenyésztés fejlesztéséről, a lakosság jobb hús- és zsírellátásáról

A háborús pusztítások nyomán mintegy felére csökkent állatállományunk az egymást követő száraz esztendők ellenére nemcsak helyreállt, hanem lényegesen a háború előtti színvonal fölé emelkedett. A kapitalista idők termelésére jellemző alacsony hozamokat azonban eddig még nem sikerült felszámolni, az egy lojtóúra eső tojás hozam, az egy juhra eső gyapjúhozam, az egy tojtóúra eső tojás hozam emelése. Az állatállomány szám-szerű növelését elsősorban a tehén- és juhállományról, továbbá a baromfiállományról kell célul kitűzni.

A nagyobb szaporaság elérése céljából a földművelésügyi miniszter gondoskodjék arról, hogy a termelőszövetkezetek és az egyéni állattartók anyaatállományának ingyenes fedezetelésére mindenütt engedő számú, a meglévő állomány minőségének javítására alkalmas apaállat: bika, mén, kos, kan álljon rendelkezésre.

A termelőszövetkezetek és állami gazdaságok az állatok gondozását lelkiismeretes, hozzáértő dolgozókra bízják és gondoskodjanak az állatok jó elhelyezéséről, helyes takarmányozásáról, valamint rendszeres ápolásukról.

Az ország egész állatállománya tenyészértékének növelése érdekében az állami gazdaságokban, valamint a fejlett állattenyésztéssel rendelkező termelőszövetkezetekben növelni kell a törzstenyésztetek számát.

1. SZARVASMARHATENYÉSZTÉS

a) A szarvasmarhatenyésztés gyors mennyiségi és minőségi fejlesztése érdekében 1956. év végéig a szarvasmarhaállományt legalább 2,2 millió darabra, ezen kívül a tehénállományt 1,1 millió darabra kell növelni. Elsősorban a termelőszövetkezetek tagok háztáji és egyéni gazdálkodó dolgozó paraszto-k gazdaságaiban kell az állományt növelni.

b) Elsősorban az ország állományának zömét alkotó magyartarka fajta tenyésztésének és takarmányozásának megjavításával a teljesítményét, a tej zsírszázalékát, a betegségekkel szemben való ellenálló képességét és a hústermelést kell növelni.

Igen alacsony a tenyésztői munka színvonal, rosszul tartják az apaállatokat és elhanyagolt a törzskönyvezés munkája.

Az elkövetkező 2-3 évben az állattenyésztésben az alapvető feladatot a hozamok növelése, a vágási súlyok, az egy tehénre eső tejjel, az egy juhra eső gyapjúhozam, az egy tojtóúra eső tojás hozam emelése. Az állatállomány szám-szerű növelését elsősorban a tehén- és juhállományról, továbbá a baromfiállományról kell célul kitűzni.

A nagyobb szaporaság elérése céljából a földművelésügyi miniszter gondoskodjék arról, hogy a termelőszövetkezetek és az egyéni állattartók anyaatállományának ingyenes fedezetelésére mindenütt engedő számú, a meglévő állomány minőségének javítására alkalmas apaállat: bika, mén, kos, kan álljon rendelkezésre.

A termelőszövetkezetek és állami gazdaságok az állatok gondozását lelkiismeretes, hozzáértő dolgozókra bízják és gondoskodjanak az állatok jó elhelyezéséről, helyes takarmányozásáról, valamint rendszeres ápolásukról.

Az ország egész állatállománya tenyészértékének növelése érdekében az állami gazdaságokban, valamint a fejlett állattenyésztéssel rendelkező termelőszövetkezetekben növelni kell a törzstenyésztetek számát.

1. SZARVASMARHATENYÉSZTÉS

a) A szarvasmarhatenyésztés gyors mennyiségi és minőségi fejlesztése érdekében 1956. év végéig a szarvasmarhaállományt legalább 2,2 millió darabra, ezen kívül a tehénállományt 1,1 millió darabra kell növelni. Elsősorban a termelőszövetkezetek tagok háztáji és egyéni gazdálkodó dolgozó paraszto-k gazdaságaiban kell az állományt növelni.

b) Elsősorban az ország állományának zömét alkotó magyartarka fajta tenyésztésének és takarmányozásának megjavításával a teljesítményét, a tej zsírszázalékát, a betegségekkel szemben való ellenálló képességét és a hústermelést kell növelni.

(Folytatás a 4-ik oldalon)

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének és a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának határozata a mezőgazdasági termelés fejlesztéséről

(Folytatás a 3-ik oldalról)

tek és egyénilag gazdálkodó dolgozó parasztek juhállományának nyírását és fűrésztését.

5. BAROMFITENYÉSZTÉS.

a) A baromfi törzsalományt a lakosságunk tojással és hússal való jobb ellátása érdekében 1956. év végéig legalább 20 millióra kell növelni, amelyből kb. 1 millió a termelőszövetkezetek és az állami gazdaságok, 19 millió pedig a dolgozó parasztság tenyésztésében legyen. A törzsalományból 17 millió darab tyúkféle, 250.000 darab pulyka, 1.500.000 darab lúd, 1.200.000 darab kacska legyen.

A tyúkok évi tojástermelésének az 1956. év végére országos átlagban el kell érnie a 90 darabot, ezen belül az állami gazdaságokban a 120, termelőszövetkezetekben pedig a 100 darabot. b) Elsősorban a kettős hasznosítású magyar tyúkfajtákat kell az egész országban elszaporítani, a leghorn fajta terjedését tojástermelő nagyüzemekben, városkörüli tenyésztőkben kell elősegíteni. A magyar fajta tyúkokból a Dunántúli ejsősorban a sárga és kendermagos, az Alföldön a sárga és fehér, az ország egyéb részein a kendermagos fajtát kell elszaporítani. Az egyéb baromfi félék közül az ország egész területén a bronzpulyka, a kékeszürke gyöngyös, a fehértojtú magyar lúd, a pekingsi és a fehértojtú magyar kacska elszaporítására kell törekedni.

c) A keltetőgépek kapacitását úgy kell növelni, hogy 1954-ben 10.8, 1955-ben 15, 1956-ban 18 millió naposcsibe keltetését tegyék lehetővé. Ennek megfelelően bővíteni kell a keltetőállomások hálózatát. A keltetőállomásokon csak vérvizsgálati állományból származó tojásból szabad keltetni. Ezért a termelőszövetkezetek és az állami gazdaságok egész állományát, továbbá a mintaközségekben szervezett egyénilag gazdálkodó dolgozó parasztek állományából mintegy 700.000 darabot vérvizsgálatni kell. A termelőszövetkezetek és egyénilag gazdálkodó dolgozó parasztek mellett, baromfitenyésztéssel foglalkozó városi munkásoknak és alkalmazottaknak is kell naposcsibeket kiadni.

A naposcsibebehullás csökkentése érdekében a keltetőállomások fokozatosan készüljenek fel arra, hogy a naposcsibéket előnevelés után, 10-12 napos korban adják át a termelőszövetkezetek részére.

d) A tyúkfajták nemesítésére és ezáltal a termelés emelésére a termelőszövetkezetek és az állami gazdaságok legjobb baromfitelteleiből mintegy 150 törzstenyésztet kell létesíteni. 1956. év végére meg kell szervezni 10.000 tojótyúk csapódészkes teljesítményellenőrzését.

c) A baromfiállomány minőségének és termelési eredményének javítására 1954-ben 50.000, 1955-ben 70.000, 1956-ban 80.000 darab tenyészállatot kell kedvezményesen árón termelőszövetkezeteknek, mintaközségeknek és egyénilag gazdálkodó dolgozó parasztoknak juttatni.

f) Intézkedéseket kell tenni a baromfipestis végleges felszámolására és egyéb baromfibetegségek teljes visszaszorítására.

6. MÉHESZET.

A méztermelés növelése és a magtermelés megjavítása érdekében növelni kell a méhesládok számát. A lekénezésre szánt kasszas méhesládokat kaptárak biztosításával kell megmenteni. 1954-től kezdve évente mintegy 5000 köbméter faanyagot kell méhkaptárak készítésére biztosítani. A vándorlás irányítására megfelelő megfigyelő hálózatot, a méhegészségügy javítására méhbetegség ellenőrző hálózatot kell szervezni. Fokozni kell a költésrothadás elleni harcot. A költésrothadás miatt kiirtott méhesládokért a méheszeket kártalanítani kell. A vándorméhészetet utazási és fuvarkedvezményekkel kell támogatni. A méhviasz termelői árát 25 forintról 50 forintra kell emelni. A méhészet tevékenységét minden adó alól mentesíteni kell.

7. HALTENYÉSZTÉS.

a) Dolgozó népünk bőséges élelmiszerellátása érdekében nagy mértékben fejleszteni kell a haltenyésztést. A mezőgazdasági művelésre alkalmas területeken, ahol a vízellátás gazdaságosan biztosítható, halastavakat kell építeni. A termelőszövetkezetekben a tógazdaságok területét a jelenlegi 500 katasztrális holdról 1956-ig legalább 6500 katasztrális holdra, az állami halastavak területét pedig 18.000 katasztrális holdról 46.000 katasztrális holdra kell növelni. El kell terjeszteni a haltenyésztést a rizsterületeken is.

A halhozamot a tógazdaságokban a jelenlegi katasztrális holdankénti 200 kg-ról 1956-ig 310 kg-ra kell emelni, így a természetes vizek halhozamával az ország haltermelését a jelenlegi 70.000 mázsáról három év alatt háromszorosára kell növelni. A tógazdaságokat elegendő takarmánnyal, korszerű gépi felszereléssel és szállítóeszközzel kell ellátni.

b) A halivadékelletés megjavítására 1956-ig legalább 4000 katasztrális holdon speciális ivadéknevelő gazdaságokat kell létesíteni. A tógazdaságok jobb kibaszatása érdekében — ahol a lehetőségek megengedik — a haltenyésztést össze kell kapcsolni a kacsaneveléssel és sertéshizlalással.

A halkitermelést a természetes vizekben is fokozni kell, a halfogási technika megjavításával és a halutánpótlás állandó biztosításával.

IX.

A mezőgazdasági termelés gépesítésének fokozásáról és a gépállományok munkájának megjavításáról

A gépesítés fokozása mezőgazdaságunk fejlődésének kulcskérdése. Lehetővé teszi a mezőgazdaságban — különösen a nagyüzemekben — a terméshozamok gyors növekedését, a termelékenység emelését és a nehéztümmunka kiküszöbölését. A mezőgazdasági gépesítésének egyes területein értünk el eredményeket. Mintegy 14.000 traktor, 1400 hazai gyártású kombajn, 3000 kévekető-aratógép és

többtízezer egyéb munkagép — közöttük számos teljesen új típus — van már használatban. Ezekkel a folyó évben mintegy másfélmillió kat. hold mélyszántást és 550.000 kat. hold kajsásos gépi aratást végeztek el, az egyéb munkák mellett. Az őszi mélyszántást az állami gazdaságokban és termelőszövetkezetekben szinte teljes egészében traktorral végzik, a gabona aratása az állami gazdaságokban 62,5

százalék, a termelőszövetkezetekben 36 százalék gépi aratás. Az elért eredmények mellett azonban mezőgazdaságunk gépesítésében még jelentős hibák vannak.

Az utóbbi években mezőgazdaságunk viszonylag kevés új traktort kapott. Kevés a gépi kapáláshoz szükséges Univerzál-traktor. Nincs előrehajadás az állattenyésztés gépesítésében.

Az ipar a mezőgazdasági gépeket nem megfelelő minőségben gyártja, ez sok munkakielést okoz és gátolja a termelést.

A gépek pótlakatrészekkel való ellátása sem mennyiségileg, sem minőségileg nem kielégítő. Ez, valamint a leromlott minőségű kenőanyag hozzájárul a gépek rossz kihasználásához és gyors elhasználódásához.

A gépállományok és állami gazdaságok javítóalapjának fejlesztése még az eddigi gépesítéssel sem tartott lépést. Kevés a műhelyépület, hiányos a szerszám-gépfelszerelés, elégtelen a szerzőkészlet. Nincs megfelelő üzemanyagtároló tér.

A gépállományok és az állami gazdaságok vezetői és a gépesítés területén dolgozók — bár ez évben kerekén 20 százalékkal növelték az egy traktorra eső teljesítményt — továbbra is sok hibával dolgoznak, elsősorban azért, mert szakképzettségük nem kielégítő. Nagy a munkakerővándorlás, laza a munkafegyelem. A dolgozók szociális helyzete rossz; nincs gondoskodás megfelelő szálláshelyről, ételmezésről, a kulturális igények kielégítéséről és kevés a lakóépület. A bérzési rendszere nem megfelelő és nem teszi kellően érdekeltté a dolgozókat a nagyobb termés elérésében.

A mezőgazdasági gépesítésének fejlesztése, a gépállományok és az állami gazdaságok gépi munkájának megjavítása érdekében a következőket kell végrehajtani:

1. El kell érni, hogy a termelőszövetkezetekben és állami gazdaságokban a tarlóhántás 1954-ben lehetőleg teljes mértékben, 1956 végéig a gabonabetakarítás 80 százalékban, a takarmánykaszálás 70 százalékban gépesítve legyen. Ezek mellett a legfontosabb feladat a cukorrépa, kukorica, napraforgó, burgonya, az ipari növények termelésének és állattartás munkafolyamatainak jelentős mérvű gépesítése.

A nehézipari miniszter gondoskodik arról, hogy 1956 végéig a gépállományok, állami gazdaságok, kísérleti és tanegazdaságok be legyenek kapcsolva az országos villamoshálózatba. A gépállományok az egyénilag gazdálkodó dolgozó parasztek részére is nyújtsanak hathatós segítséget, főleg a szántásnál, cséplésnél, silózásnál, vetőmagtisztításnál stb. Gondoskodni kell az egyénilag gazdálkodó dolgozó parasztek kisgép- és szerzőigényeinek kielégítéséről.

2. A mezőgazdasági gépekkel és eszközökkel való ellátása érdekében: a) A kohó- és gépipari miniszter biztosítsa 1954-ben 4000, 1955-ben 4000, 1956-ban 5000 darab G-35-ös izzófejű traktor legyártását. A traktorgyártásba vonjon be egyéb gépipari üzemeket is; gondoskodik arról, hogy a DT-51 jelű szovjet lánctalpas traktor mintájára készülő, nagyteljesítményű szántótraktor hazai sorozatgyártása három éven belül megkezdődhessen. A bel- és külkereskedelmi miniszter gondoskodik 1954-ben 1000 darab, 1955-1956. években 1000 darab Univerzál-traktor behozataláról. (Folytatás a holnap számunkban.)

Párthírek

VAROSI PARTIBIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYEI

Hétfőn, 28-an délután 3 órakor: a Pol. gazdaságtan I. évfolyam (1953) tandíját tartottuk. Töke és értéktőb. (10) címmel a Pártoktatás Házában. Kedden, 29-án délután 5 órakor: az SzKP I. évfolyam vezetői részére propagandista konferenciát tartunk a párttörténet IV-V. fejezetéből a Pártoktatás Házában.

A francia elnökválasztás 11. fordulójának eredménytelen volt

Versailles (MTI). Nem hivatalos jelentés szerint szerdán délután az elnökválasztás 11. fordulójának eredménytelen volt. A szocialista Nagelen 372 szavazatot, a független Jaquinot 338 szavazatot kapott. A 12. fordulóra délután kerül sor.

Mozik műsora

VIG: 3. fél 6 órakor: A revizor. Színes film. BÉKE: háromnegyed 4, 6 órakor: Királylány a feleségem. MEZEOR: háromnegyed 3, 5 órakor: Kő király és Péntek 13. Lababár Kálmán vigjátéka. HIRADO: délelőtt 10, 12 órákor: A órákunk elküldi Színes film, délután 4, 6 órakor: Bajazok. Ma, 24-én este 8 órakor az előadások befejeződnek. Népevelő II. Wolaffk-elep: Lale, m. ny. asszonyok. Népevelő IV. Csapókeret III.: Virradat kioldó. Mezei vándor II. Néptanús tsz.: Gógós hercegno.

Színházi műsor

Ma nincs előadás. Holnapról Kálmán Imre: Cirkuszhercegno, operett. Pénteken fél 5-ór és 7-ór bérletűzet szombaton fél 3-ór és 7-ór 5. sz. évfoly. vasárnap fél 7-ór 5. sz. évfoly. hétfőn fél 7-ór Csokonai bérlet. 4. előadás, kedden fél 7-ór 5. sz. évfoly. Szilveszteri és újévi műsor a Cirkuszhercegno. Előadás: 31. évf. 6. kor és fél 11. kor. 1. évf. 3. kor és 7. kor. 2. évf. 7-ór és 7-ór bérlet-szűnetben. Jevyek a szilveszteri és újévi előadásokra már válthatók az Orsz. Előadóművészeti és a színház pénztáránál.

NEPLAP Szerkesztő: a szerkesztőbizottság Főszerkesztő: BARÓCZ GYULA Szerkesztőség: Debrecen, Bajcsy-Zsilinszky-u. 3. Telefon: 42 54 és 49 40. A tiszti Neomda telephely.

VIDAM MŰSOROS KARACSONY. EST az Arany Bikában a Csokonai Színház művészeinek felleptével. Kétféle családi vacsora. Különleges árak 40 Ft árban. Kiváló étel és italok. Belépődíj nincs.

Férfi munkások (egyéni munkást) villamos vagy építési munkára felvételük.

NAGYBUDAPEST TERÜLETÉN. Dolgozóink munkaruhát bakan. csot, kedvezményesen üzem. étkezőt, ingyenesen villamos utazási igazol. ingyen és vidékieknek munkás. ványt és biztosítunk. Jelentkezés a Fővárosi Váztüptő Vállalat Munk. karczagadókodási csoportjánál, Bp. VII. Akácia u. 15. IV. emelet 418. számú szoba.

AZ E. M. 22/1 Építőipari Vállalat felvételt keres.

SAK MUNKÁSOKAT és férfi

SECÉDMUNKÁSOKAT. Építőipari munkára a vállalat a dolgozók részére ingyenesen szállást biztosít, napi 6 forint ellenében ebédet és vacsorát négyhetente egyszer a haza és visszautazást a munkanélvő megérti. A jelenlegi dolgozók részére, amely nyílt munkába állnak a lakó. helyük felől a vállalatot való uti. költséget 8 napon belül megtéríti. Jelentkezni lehet, Budapest III. Tavasz utca 5. sz. munkügyi csoportnál.

KARACSONYKOR. A Vendéglátó Vállalat éttermeiben cukrászdában és italboltjaiban kellemesen szórakozhat. Kínáló étel, italok, cukrásztermények. Elsőrendű zenekar Karácsony elő. estélyen éttermeink reggel 3 óráig nyitva.

SZABADSÁG SZALON. December 15-től minden este fél 10 órakor. Az omnibusztól a tróbuszig. 50 esztendő vidám, énekes, táncos története 2 részben. Figyelemre kizárólag! Tánc!

NÉPBUFFÉ ÉTTEREM. December 15-től minden este új műsor.

NAGYERDEI PALMA JUKRASZDA. December 16-tól minden este Zenebona. Vidám zenés, énekes, táncos műsor.

HIREK

VARHATO IDOJARAS. Erősen felhős idő, több helyen havazás. Párásság, helyenként köd. Mérsékelt szél. A homéréklet egyelőre alig változik. — A fűtés alapjául szolgáló várható középhőmérséklet esztendőben minusz 1 — minusz 4 fok között lesz.

A KORAI ZÖLDSECTERMELESEL. szőlő és gyümölcsstermeléssel foglalkozó termelőszövetkezetek és egyéni kertészek részére 30.án délelőtt 9 órakor a jövő évi termelési kapcsolatok megbeszélés lesz a városi tanács mezőgazdasági osztályán, a 103. sz. szobában.

A FODRASZ SZÖVETKEZET ülése ma este 7-ig tartanak nyitva, 25.én egész nap zárva lesznek szombaton reggel 7-től déli 12 óráig, vasárnap fél 7-től délután 5 óráig és hétfőn fél 7-től este fél 10-ig lesznek nyitva.

TERMELOSZOVETKEZETEK. Dolgozó paraszto! Vállalatunk 1953. valamint 1954. évi átadásra előnyös szerződést kötött a Magyar Állami Szövetkezeti Vállalatunk központjánál Debreceni Vendéglátó Vállalat Debrecen, Róza utca 3. sz. szobában. Értésítjük vásárlóinkat, hogy letelepedés miatt fűtészámítéleteket 29. 30. 31. nagyobb telepeinket 30. 31. holnapokat 31-én zárva tartjuk. Kérjük hogy igényeiket az előző napokon éreztessék ki.

DEBRECENI VASUTALLOMAS. Dolgozó felkeltették a karácsonyi forgalomra. Az ünnepek előtti napokban személygépkocsit állítanak fel, művelőeszközöktől kezdve pedig az „elvezető” szolgálat is működésbe lép. Ez azt jelenti, hogy hét, pirosfényű szolgálatot a szolgálatok között járv. világszolgálat fel az utazóközöséget a vonatok irányítását és indítását.

AZ AUTOBUSZKÖZLEKEDÉSI VÁLLALAT közli az autóbűs közönséggel, hogy a „Neplap” december 23-án szombaton megjelent, az autóbűs járatok szüneteltetésére vonatkozó közleményét a dolgozók kívánására megváltoztatta. E szerint a debreceni helyi járatokon minden vonalon egy köcsöt közlekedtetnek. A helyi járatokon járatok csak a Széchenyi, kertben, a repülőtér és a Bartók Béla úton lesz. A távolvási járatok közül a Debrecen—Geszti és Debrecen—Földes járatokon tartanak ferriamat 1953. december 26-án és 1954. január 2-án, vasárnap menendrendi érvényes.

KARACSONY ELSŐ NAPJÁN a vámposperei Dózsa tiszos tásága nagyszabású bankettet rendez. Kördűbelül 160-an vesznek részt az ünnepi vacsorán, erre az alkalomra egy tehent vágnak le. mert erre csúszik igazán a jó homoki bor. emi ebben az évben bőven termelt. Reggelig tartó bálal felzökdi be a hangulatos este.

A JÁROMCJAVITÓ VII. osztályának művezetői iródájában békénkivá értékelést tartottak. Az értékelésen 15 békibizottsági titkár vett részt. Megbeszéltek a békibizottsági munkájában felmerülő hibákat és a eorán következő feladatokat.

SPORT

MACYARORSZÁG—LENGVELOSZÁG 3:2. A Budapestben folyó nemzetközi kézilabdatornán Magyarország válogatottja első mérkőzésén, erős küzdelemben 3:2 arányban győzött a lengyel válogatott ellen. A magyar csapat ma este jótérs máodik mérkőzését.

KÖZEL KÉTEZER MINOSITETT SPOROLO VAN MÁR HAJDU—BIHARBAN. A minosítési kérelmeket az OTSB hirdatta felül. Hajdu-Bihar megye sportköréi már felterjesztették sportolók minosítési kérelmét. Eddig öt I. osztályú, mintegy 600 II. osztályú és több mint 1200 III. osztályú és ifjúégi minosítést hagyott jóvá az OTSB. A minosítési kérelmeket folyamatosan végzik és így még sok-sok minosítést érkezik vissza a megyei TSB. hez. Ezek között több érdemes sportoló és I. osztályú minosítési sportoló van.

A SZEGEDI HONVÉD SE MUKODÉSETA SZEGEDI HALADÁS VETTE ÁT. A Szegedi Honvéd SE december közepén megszüntette működését. Az atléti klub, birkózó, kézilabda, kerék-pár, kosárlabda, röplabda, sakk, súlyemelő és labdarugó szakszervezetek a Szegedi Haladás sportkör vette át. Az NB I-ben szereplő szegedi labdarugó csapatot a jövőben a folskolások együttése alkotja.

A TEREMKEZILABDABAJNOKSÁG ALLASA. Férfi A-csoport.

1. Dózsa	3	—	65:55	6	
2. Lokomotív	2	—	30:21	4	
3. Haladás	3	—	148:41	4	
4. Vörös Meteor	3	—	244:56	2	
5. Építők	2	—	125:27	2	
6. Előre	2	—	27:24	0	
7. Vörös Lobogó	3	—	3	17:60	0

1. Lokomotív	3	—	30:7	6	
2. Kinizsi	3	—	25:13	4	
3. V. M. Részert	3	—	126:11	4	
4. Dózsa	3	—	110:9	3	
5. Szikra	3	—	15:23	2	
6. Vörös Lobogó	3	—	2	7:15	1
7. Bátorgyár	3	—	1	11:27	1
8. Építők	3	—	3	4:23	0